

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 14.2.2008
KOM(2008) 78 wersja ostateczna

2008/0035 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

w sprawie ogólnych warunków dotyczących podatku akcyzowego

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

W związku z wprowadzeniem systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (zwanego dalej EMCS) zachodzi potrzeba dokonania przeglądu przepisów dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania¹. System EMCS powstał po przyjęciu decyzji nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi².

Konieczne jest zwłaszcza dostosowanie przepisów odnoszących się do przepływu wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, aby umożliwić objęcie takiego przepływu procedurami obowiązującymi w nowym systemie. Zmiany te pozwoliłyby uprościć obrót handlowy i wyeliminować papierową formę dokumentów, jednocześnie umożliwiając organom podatkowym bardziej zintegrowaną, szybszą i opartą na analizie ryzyka kontrolę (por. trzeci i czwarty motyw decyzji nr 1152/2003/WE).

Oprócz wprowadzenia nowych przepisów konieczne jest dokonanie innych zmian w przepisach dyrektywy 92/12/EWG takich jak:

- uaktualnienie języka dyrektywy z uwzględnieniem nowych standardów legislacyjnych;
- przekształcenie struktury logicznej tekstu oraz usunięcie przepisów, które z czasem utraciły swoje znaczenie;
- uwzględnienie zmian prawnych i nowych zagadnień prawnych;
- uproszczenie i unowocześnienie procedur podatkowych w celu zmniejszenia obowiązków dotyczących podatku akcyzowego dla podmiotów gospodarczych, zwłaszcza w obrocie transgranicznym, bez uszczerbku dla kontroli w zakresie podatku akcyzowego.

Z uwagi na charakter i zasięg zmian dyrektywę 92/12/EWG należy zastąpić w całości nową dyrektywą.

Proponowany nowy tekst zawiera również najważniejsze elementy wcześniejszego wniosku dotyczącego zmiany art. 7–10 tej dyrektywy zawarte w dokumencie COM(2004)227³.

¹ DZ.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/106/WE (DZ.U. L 359 z 4.12.2004, s. 30).

² DZ.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

³ DZ.U. C 122 z 30.4.2004, s. 44.

- **Kontekst ogólny**

Dyrektywa 92/12/EWG zapewnia właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w odniesieniu do ogólnych kwestii związanych ze swobodnym przepływem wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

Przegląd tych przepisów da podmiotom gospodarczym większą pewność prawną oraz pozwoli podmiotom gospodarczym i administracjom lepiej wykorzystywać możliwości oferowane przez skomputeryzowane procedury.

Dyskusje w Radzie na temat wniosku Komisji dotyczącego zmiany art. 7–10 dyrektywy 92/12/EWG (zawartej w COM/2004/227) zostały wstrzymane w styczniu 2005 r., w oczekiwaniu na dalszy rozwój prawa oraz inicjatywy zmierzające do przeglądu i uwspółcześnienia tej dyrektywy. Wspomniany wniosek został zawarty w rozdziale V nowo przedłożonego tekstu. Niektóre zmiany wprowadzono w celu poprawienia sformułowań lub struktury tekstu oraz ujednoczenia tych przepisów z innymi zmianami dotyczącymi przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Przedłożony tekst ma zastąpić dyrektywę Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Niniejszy wniosek jest zgodny z głównymi politykami i celami Unii. Ma on za zadanie usprawnienie obecnych przepisów i dostosowanie ich do obecnej sytuacji. Celem wniosku jest uproszczenie procedur i zwiększenie przejrzystości w obrocie wewnątrzspółnotowym, zwłaszcza poprzez procedurę, w której przepływ wyrobów akcyzowych przy zawieszeniu poboru akcyzy odbywa się w ramach systemu EMCS. Nowa procedura ułatwia również krajowym administracjom stosowanie procedur kontroli opartych na analizie ryzyka.

2) **KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW**

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Dnia 20 stycznia 2006 r. Komisja rozpoczęła konsultacje na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej. Konsultacje te zakończyły się dnia 30 kwietnia 2006 r.

Konsultacje były prowadzone w oparciu o dokument zawierający informacje na temat aktualnych ram prawnych oraz różnych aspektów przyszłej reformy. W dokumencie podkreślano potrzebę dokonania przeglądu wspólnotowych przepisów akcyzowych, aby stworzyć konieczne podstawy prawne dla systemu EMCS. Dokument zawierał również omówienie innych zmian, które można by wziąć pod uwagę w kontekście dokonywanego przeglądu.

Otrzymano w sumie 73 komentarzy: 20 pochodziło od krajowych i europejskich federacji lub stowarzyszeń, 52 od przedsiębiorstw, a jeden od częściowo rządowej

organizacji handlu detalicznego. Zdecydowana większość respondentów zgadzała się, że obecne przepisy wymagają przeglądu i uaktualnienia, a w szczególności, że działanie systemu EMCS należy włączyć do stosownych przepisów prawnych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Wniosek został opracowany w ścisłej współpracy z grupą roboczą specjalistów pod auspicjami Komitetu ds. podatku akcyzowego (utworzonego dyrektywą 92/12/EWG). Służby Komisji przeprowadziły szereg dwustronnych dyskusji z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu dalszego omówienia wniosku.

- **Ocena skutków**

Najważniejsze nowe elementy niniejszego wniosku to przepisy prawne zapewniające stosowanie systemu EMCS. Związane z tym skutki nie wynikają bezpośrednio z niniejszego wniosku, ale z decyzji nr 1152/2003/WE o stworzeniu systemu EMCS. Jak wyjaśniono powyżej, nowy system przede wszystkim upraszcza przepływy w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz ułatwia państwom członkowskim przeprowadzanie stosownych kontroli.

Włączone do niniejszego wniosku zmiany proponowane w dokumencie COM(2004)227 zostały już tam szczegółowo przeanalizowane.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Wprowadzenie podstawy prawnej dla stosowania systemu EMCS oraz zmian mających na celu zwiększenie przejrzystości zasad nakładania podatku akcyzowego. Do niniejszego wniosku został włączony wcześniejszy wniosek Komisji dotyczący zmiany art. 7–10 dyrektywy 92/12/EWG (COM/2004/227).

- **Podstawa prawna**

Artykuł 93 Traktatu.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie podlega wyłącznym kompetencjom Wspólnoty.

Celem wniosku jest zastąpienie dyrektywy 92/12/EWG przepisami pełniącymi tę samą funkcję, tj. zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w zakresie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

Zasada pomocniczości jest zachowana, ponieważ działania państw członkowskich nie wystarczą do osiągnięcia tego celu i łatwiej go będzie osiągnąć na poziomie Wspólnoty.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Celem proponowanej dyrektywy jest zastąpienie dyrektywy 92/12/EWG poprzez stworzenie przepisów pełniących tę samą funkcję, z uwzględnieniem aktualnego kontekstu technicznego i prawnego. Podobnie jak dyrektywa 92/12/EWG, proponowana dyrektywa nie wykracza poza zakres konieczny do zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: dyrektywa.

Celem wniosku jest zastąpienie obecnej dyrektywy 92/12/EWG nową dyrektywą spełniającą tę samą funkcję. Instrumenty inne niż dyrektywa byłyby niewłaściwe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Przyjęcie wniosku nie będzie miało wpływu na budżet Wspólnoty. Ewentualny wpływ związany z instalacją systemu EMCS wynika z decyzji nr 1152/2003/WE.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uchylenie obowiązującego aktu prawnego**

Przyjęcie niniejszego wniosku spowoduje uchylenie obowiązującego aktu prawnego, mianowicie dyrektywy 92/12/EWG. Przewiduje się okres przejściowy, w którym państwa członkowskie będą mogły nadal zezwalać na przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na podstawie dokumentów towarzyszących w formie papierowej zgodnie z tą dyrektywą.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

W poniższych szczegółowych wyjaśnieniach dotyczących poszczególnych artykułów skupiono się na przepisach nowych oraz przepisach zawierających merytoryczne zmiany wobec odpowiadających im przepisów dyrektywy 92/12/EWG. Nowych odpowiedników dotychczasowych przepisów dyrektywy 92/12/EWG należy szukać w tabeli korelacji załączonej do wnioskowanej dyrektywy.

Rozdział I: Przepisy ogólne

Artykuł 1 dotyczy charakteru podatku akcyzowego jako podatku od konsumpcji wyrobów akcyzowych. Definicja wyrobów akcyzowych (konieczna do dokładnego określenia wyrobów podlegających niniejszej dyrektywie), struktura naliczanego podatku akcyzowego (np. naliczany od 1 hl, zawartości alkoholu, 1 000 sztuk itp.), zakres możliwych zwolnień oraz minimalne stawki akcyzy, których muszą przestrzegać państwa członkowskie, będą podane w szczegółowych dyrektywach.

Artykuł 2 ustęp 1 odpowiada art. 5 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG. W punkcie a) zostało dodane słowo „wydobycie” w celu uściślenia, że pojęcie „produkcji”

obejmuje bezpośrednio wydobycie z ziemi, zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁴.

Artykuł 3 ustępy 1 i 2 stanowi, że formalności związane z przywozem lub wywozem określone w obowiązujących wspólnotowych przepisach celnych mają zastosowanie, *mutatis mutandis*, w przypadku przywozu z lub wywozu do terytoriów, o których mowa w art. 5 ust. 2, stanowiących część obszaru celnego Wspólnoty, ale wyłączonych spod przepisów niniejszej dyrektywy. Formalności te stosuje się już do wyrobów akcyzowych na mocy art. 275 i 279 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁵. W celu objaśnienia takich sytuacji zaleca się jednak włączenie tych przepisów do niniejszej dyrektywy.

Aby uniknąć powielania procedur, art. 3 ust. 3 przewiduje, że do wyrobów akcyzowych objętych zawieszającą procedurą celną nie stosuje się przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących produkcji, przetwarzania, przechowywania oraz przepływu wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Artykuł 4 podaje szereg nowych bądź znacznie zmienionych definicji, zachowując część starych definicji. Definicje zawierające przepisy normatywne, jak obowiązek posiadania uprawnień, zostały przeniesione do odpowiednich sekcji normatywnych.

Artykuły 5 i 6 podają zakres zastosowania niniejszej dyrektywy oraz szczegółowych dyrektyw akcyzowych. Dla większej jasności strukturę tych przepisów dostosowano do struktury art. 6 i 7 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Zmiana w stosunku do dyrektywy 92/12/EWG polega na dodaniu Gibraltaru do terytoriów wyszczególnionych w art. 5 ust. 3 (terytoria niestanowiące części obszaru celnego Wspólnoty, do których nie mają zastosowania niniejsza dyrektywa ani szczegółowe dyrektywy podatkowe), w celu usunięcia wątpliwości co do tego, czy w świetle Aktu przystąpienia Zjednoczonego Królestwa wspólnotowe przepisy akcyzowe mają zastosowanie również w stosunku do Gibraltaru. Dodatkowo w art. 5 ust. 4 dodano następujące słowa dotyczące Wysp Kanaryjskich: „pod warunkiem pewnych działań dostosowujących w związku z odległym położeniem tych wysp”, ujednolicając ten ustęp z art. 5 ust. 5 dotyczącym francuskich departamentów zamorskich.

Rozdział II: Powstanie obowiązku podatkowego

Z art. 7 ust. 1, zastępującego pierwszy akapit art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG, usunięto odniesienie do ubytków, ponieważ wystąpienie ubytków w procedurze zawieszenia poboru akcyzy stanowi automatyczne dopuszczenie do konsumpcji zgodnie z definicją podaną w art. 7 ust. 2. Z art. 7 ust. 2, zastępującego drugi akapit art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG, usunięto odniesienia do zdarzeń „z naruszeniem

⁴ DZ.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (DZ.U. L 157 z 30.4.2004, s. 100).

⁵ DZ.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

prawa”, „nielegalnych”, „nieformalnych”, stanowiących dopuszczenie do konsumpcji, ponieważ należy uznać, że zdarzenia stanowiące dopuszczenie do konsumpcji obejmują zarówno zdarzenia zgodne, jak i niezgodne z prawem.

Drugi akapit art. 7 ust. 2 zawiera nieco zmienioną wersję definicji przywozu wyrobów akcyzowych podanej w drugim i trzecim akapicie art. 5 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG.

Artykuł 7 ustęp 4 stanowi, że w przypadku ich całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty, również utraty wynikającej z właściwości wyrobów, wyroby akcyzowe nie będą uznawane za dopuszczone do konsumpcji. Przepis ten zastępuje i upraszcza art. 14 dyrektywy 92/12/EWG. W związku z charakterem podatku akcyzowego jako podatku od konsumpcji wyrobów akcyzowych proponowany przepis ma zastosowanie lub nie, w zależności od tego, czy wyroby objęte systemem zawieszenia zostały zniszczone czy też nadal nadają się do użytku, co oznacza, że mogą być dopuszczone do konsumpcji. W porównaniu do obecnych aktów prawnych właściwe organy nie będą miały obowiązku ustalania przyczyny wystąpienia ubytków w kategoriach czynników losowych lub siły wyższej. Kolejną ważną różnicą w stosunku do art. 14 dyrektywy 92/12/EWG jest to, że w przypadku wewnątrzspółnotowego przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy o zastosowaniu art. 7 ust. 4 będzie decydować to państwo członkowskie, w którym miało miejsce zniszczenie lub utrata wyrobów, a nie państwo członkowskie przeznaczenia.

W drugim akapicie art. 8 zostało wyjaśnione, że do kompetencji państw członkowskich należy również określanie procedur dotyczących zwrotu oraz umarzania podatku akcyzowego. Obecny przepis (art. 16 ust. 2 dyrektywy 92/12/EWG) odnosi się wyłącznie do przepisów dotyczących nakładania i pobierania podatku akcyzowego.

Artykuł 9 zastępuje i upraszcza art. 20 dyrektywy 92/12/EWG, podając zasady pozwalające ustalić, w którym państwie członkowskim należy uiścić podatek akcyzowy w przypadku nieprawidłowości zaistniałych w trakcie przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Artykuł 9 ustęp 3 definiuje „nieprawidłowość” jako sytuację, w której przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy nie zakończył się zgodnie z art. 19 ust. 2. Oznacza to, że przepis ten nie ma zastosowania w odniesieniu do całości lub części wyrobów. Oprócz tego usunięto termin „przestępstwo”, ponieważ pojęcie „nieprawidłowości” obejmuje również przestępstwa. Zasada ustanowiona w art. 20 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG, zgodnie z którą podatek akcyzowy jest należny w państwie członkowskim, w którym wystąpiła nieprawidłowość, została już ujęta w nowym art. 8 i nie należy jej tu powtarzać. Artykuł 9 ustęp 1 dotyczy z kolei wyłącznie sytuacji, gdy nie można stwierdzić, gdzie doszło do nieprawidłowości oraz podaje ogólną zasadę, zgodnie z którą w takiej sytuacji przyjmuje się, że dopuszczenie do konsumpcji miało miejsce w państwie członkowskim wysyłki. Dotyczy to również sytuacji, w której nieprawidłowość została wykryta w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie wysyłki, obecnie ujętej w art. 20 ust. 2 dyrektywy 92/12/EWG. Dotyczy to również sytuacji, w której wyroby akcyzowe nie dotarły do miejsca przeznaczenia, o której mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 92/12/EWG.

Artykuł 10 określa warunki zwrotu lub umarzenia podatku akcyzowego inne niż wymienione w art. 31 ust. 4 i art. 34 ust. 7 oraz zastępuje art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/12/EWG. Dotychczasowe przepisy dotyczą tylko pewnej określonej sytuacji, natomiast wniosek ustanawia ogólną zasadę, zgodnie z którą poszczególne państwa członkowskie określają przypadki, w których podatek akcyzowy jest zwracany lub umarzony oraz warunki uzyskania takiego zwrotu lub umorzenia. Zwrot lub umorzenie nie powinny być jednak możliwe, jeśli prowadziłyby do zwolnienia z podatku wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na innych zasadach niż to przewiduje art. 11. W momencie wprowadzenia do użytku systemu EMCS złożona procedura art. 22 ust. 2 dyrektywy 92/12/EWG stanie się zbędna i będzie ją można usunąć.

Artykuły 11 i 12 przejmują przepisy dotyczące zwolnień zawarte w art. 23 ust. 1 i 1a dyrektywy 92/12/EWG. Procedura przedstawiona w art. 23 ust. 2 dyrektywy 92/12/EWG nie została ujęta w niniejszym wniosku. Procedura ta nigdy nie została użyta i można przyjąć, że została uwzględniona w art. 11 ust. 1 lit. e) nowego wniosku.

Artykuł 13 zawiera przepisy odnoszące się do sklepów wolnocłowych, pozwalające takim sklepom, zlokalizowanym w porcie lotniczym lub morskim, na sprzedaż wyrobów akcyzowych zwolnionych z podatku akcyzowego wyłącznie podróżnym udającym się drogą powietrzną lub morską na terytorium trzeciej lub do kraju trzeciego. Zasadniczo nie istnieją ograniczenia co do ilości lub wartości nabywanych wyrobów, ale państwa członkowskie mogą wprowadzić ograniczenia ilościowe, aby zapobiec ewentualnemu uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom podatkowym.

Rozdział III: Produkcja, przetwarzanie i przechowywanie

Artykuły 14 i 15 odpowiadają art. 11–13 dyrektywy 92/12/EWG.

Rozdział IV: Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

Rozdział ten ustanawia podstawowe przepisy i procedury mające zastosowanie do przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w ramach systemu EMCS.

Artykuł 16 przewiduje możliwość przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz wyszczególnia różne scenariusze i miejsca przeznaczenia takiego przepływu. Ustęp 1 litera b) zakłada możliwość rozpoczęcia przepływu w miejscu importu wyrobów na odpowiedzialność uprawnionego zarejestrowanego wysyłającego. Ustęp 2 pozwala kontynuować przepływ do miejsca dostawy bezpośredniej wskazanego przez prowadzącego skład podatkowy lub przez zarejestrowanego wysyłającego na jego odpowiedzialność.

Artykuł 17 zawiera przepisy dotyczące gwarancji na pokrycie ryzyka wynikającego z charakteru przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W porównaniu z art. 15 ust. 3 dyrektywy 92/12/EWG art. 17 ust. 1 wskazuje znacznie szerszy zakres osób mogących składać gwarancje, co pozwoli podmiotom gospodarczym lepiej

dostosować zobowiązania podatkowe do zobowiązań handlowych związanych z przepływem.

Artykuł 18, zastępujący art. 16 dyrektywy 92/12/EWG, zawiera szczegółowe przepisy dotyczące przepływu wyrobów przeznaczonych dla zarejestrowanego odbiorcy lub tymczasowo zarejestrowanego odbiorcy (w dyrektywie 92/12/EWG zwanych, odpowiednio, „zarejestrowanym podmiotem gospodarczym” i „niezarejestrowanym podmiotem gospodarczym”). Z artykułu tego usunięto i przeniesiono do art. 7 przepisy dotyczące wymagalności i płatności podatku akcyzowego. Przepisy dotyczące tymczasowo zarejestrowanych odbiorców zmieniono, uwzględniając fakt, że w systemie EMCS uprawnienia tych podmiotów będą podane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych⁶.

Artykuł 19 określa, kiedy przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy uznaje się za rozpoczęty i za zakończony. Jest to ważne do określania zakresu stosowania różnych przepisów dotyczących przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Artykuł ten precyzuje również, w którym momencie rozpoczyna się i kończy odpowiedzialność za wyroby osoby odpowiedzialnej za przepływ wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Artykuł 20 ustęp 1 stanowi, że przepływ wyrobów akcyzowych uznaje się za przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy stosowany jest elektroniczny dokument administracyjny (zwany dalej dokumentem e-AD). Ustęp 2 określa, że wysyłający przesyła dokument e-AD za pomocą systemu komputerowego opracowanego na mocy dyrektywy nr 1152/2003/WE (dalej „procedura komputerowa”). Dokument e-AD zastępuje obecny dokument towarzyszący w formie papierowej zalecany w art. 18 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG. Ustępy 3–6 opisują poszczególne etapy, przez które musi przejść dokument e-AD oraz przewiduje w szczególności nadanie niepowtarzalnego numeru ewidencyjnego (ARC) dostępnego przez cały czas trwania przepływu.

W ust. 7 i 8 określone są szczegółowe przepisy dotyczące możliwości anulowania dokumentu e-AD przed rozpoczęciem przepływu oraz zmiany miejsca przeznaczenia przepływu.

Artykuł 21 pozwala na późniejsze uzupełnienie danych wymaganych w dokumencie a-AD (wyłącznie w stosunku do produktów energetycznych).

Artykuł 22 daje państwom członkowskim możliwość zezwalania wysyłającym na dokonywanie podziału przepływu produktów energetycznych.

Artykuły 23 i 24 dotyczą stosowania elektronicznego „potwierdzenia odbioru” lub „potwierdzenia wywozu” na potwierdzenie, że przepływ wyrobów akcyzowych zakończył się prawidłowo, oraz przedstawiają poszczególne etapy, przez które taki dokument musi przejść. Dowody takie zastępują wersję papierową dokumentu

⁶ DZ.U. L 359 z 4.12.2004, s. 1.

towarzyszącego, zwracaną wysyłającemu w celu wniesienia podatku, o którym mowa w art. 19 dyrektywy 92/12/EWG.

W art. 25 ust. 2 stwierdza się, że w miejsce elektronicznych potwierdzeń, o których mowa w poprzednich artykułach, może być przedstawiony alternatywny dokument potwierdzający prawidłowe zakończenie przepływu. Państwa członkowskie akceptują już taki dokument na podstawie porozumienia osiągniętego w ramach Komitetu ds. podatku akcyzowego. Możliwość tę należy uwzględnić w dyrektywie w celu zwiększenia pewności prawnej.

W art. 26 określone są procedury, które należy stosować w przypadku niedostępności systemu komputerowego. Ustęp 1 dotyczy przedkładania dokumentów e-AD, a ust. 2 - deklaracji składanej przez wysyłającego w przypadku zmiany miejsca przeznaczenia lub dokonania podziału przepływu.

Artykuł 27 mówi o tym, że aby system EMCS mógł prawidłowo spełniać swoją funkcję, konieczna jest większa niż obecnie harmonizacja procedur w prawodawstwie. Proponuje się, aby nowa dyrektywa ustanawiała zasadnicze elementy procedury, ale żeby szczegóły techniczne były określane w przepisach wykonawczych.

Artykuł 28 pozwala państwom członkowskim na upraszczanie procedur przepływu odbywającego się w całości na ich terytorium.

Artykuł 29 umożliwia uproszczenie formalności związanych z przepływem wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy dzięki porozumieniom zawierającym pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi dotyczącym częstych i regularnych przepływów pomiędzy pewnymi podmiotami gospodarczymi. Przepis ten zastępuje trzeci akapit art. 19 ust. 2 dyrektywy 92/12/EWG, który mówił wyłącznie o procedurze zwrotu dokumentu towarzyszącego. Artykuł 29 rozszerza możliwość ograniczenia formalności tylko do elektronicznego dokumentu e-AD, ponieważ w ramach systemu EMCS upraszczanie samego tylko zamknięcia procedury jest nieracjonalne. Artykuł 29 litera c) daje państwom członkowskim możliwość upraszczania procedur w przypadku przesyłania wyrobów stałymi rurociągami, obecnie uwzględnioną w rozporządzeniu (EWG) nr 2719/92 z dnia 11 września 1992 r. w sprawie towarzyszącego dokumentu urzędowego dotyczącego przepływu w ramach systemu zawieszenia podatku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym⁷.

Rozdział V: Przepływ i opodatkowanie wyrobów akcyzowych po dopuszczeniu do konsumpcji

Rozdział ten zastępuje art. 7–10 dyrektywy 92/12/EWG i powtarza wcześniejszy wniosek Komisji dotyczący zmiany tych artykułów, zawarty w dokumencie COM(2004)227 z dnia 2 kwietnia 2004 r. Szczegółowe wyjaśnienie tego rozdziału znajduje się w uzasadnieniu dołączonym do COM(2004)227.

⁷ DZ.U. L 276 z 19.9.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (DZ.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1).

W rozdziale V są wyszczególnione trzy możliwe scenariusze przechowywania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji i ich przepływu pomiędzy państwami członkowskimi.

- Artykuł 30 dotyczy przepływu wyrobów nabywanych przez osoby prywatne. Artykuł ten zastępuje art. 8 i 9 dyrektywy 92/12/EWG oraz odpowiada art. 1 pkt 2 i 3 wniosku zawartego w COM(2004)227.
- Artykuły 31–33 dotyczą wyrobów akcyzowych, które zostały dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim i są przechowywane do celów handlowych w innym państwie członkowskim. Artykuł ten zastępuje art. 7 dyrektywy 92/12/EWG oraz odpowiada art. 1 pkt 1 wniosku zawartego w COM(2004)227.
- Artykuł 34 ustanawia procedury stosowane przy sprzedaży wyrobów przez podmioty gospodarcze przyjmujące, bezpośrednio lub pośrednio, odpowiedzialność za transport wyrobów akcyzowych do osób prywatnych zamieszkałych w innym państwie członkowskim (tzw. „sprzedaż wysyłkowa”). Artykuł ten zastępuje art. 10 dyrektywy 92/12/EWG oraz odpowiada art. 1 pkt 4 wniosku zawartego w COM(2004)227.

Artykuł 35 przewiduje, że podejście do zniszczenia lub utraty wyrobów akcyzowych przewożonych pomiędzy państwami członkowskimi po ich dopuszczeniu do konsumpcji będzie podobne jak w przypadku zniszczenia lub utraty w trakcie przepływu w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Artykuł 36 przewiduje podobne traktowanie nieprawidłowości w obu powyższych przypadkach. Przepisy te odpowiadają art. 1 pkt 5 wniosku zawartego w COM(2004)227.

Rozdział VI: Przepisy różne

Artykuł 37 daje państwom członkowskim możliwość wprowadzania na swoim terytorium nakazu stosowania oznaczeń podatkowych lub znaków identyfikacyjnych używanych do celów fiskalnych. Do pierwszego akapitu art. 21 dyrektywy 92/12/EWG dodano wyjaśnienie, że oznaczenia podatkowe lub znaki identyfikacyjne mogą być wymagane również w przypadku wyrobów akcyzowych przewożonych do państwa członkowskiego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w okolicznościach, o których mowa w art. 31 i 34 wniosku. Artykuł 37 zawiera ponadto szereg elementów, które mają jasno wskazać, w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sprawa C-374/06, BATIG, że oznaczenia te nie mogą prowadzić, bezpośrednio ani pośrednio, do podwójnego opodatkowania. We wniosku nie uwzględniono ostatniego akapitu art. 21 dyrektywy 92/12/EWG, ponieważ zastosowanie dokumentów e-AD jest już uwzględnione przez odesłanie do art. 7 ust. 1 w pierwszym akapicie art. 34.

Artykuł 38 pozwala państwom członkowskim na zwalnianie drobnych producentów wina z wymogów ustanowionych w rozdziałach III i IV.

Artykuł 39 odpowiada art. 23 ust. 5 dyrektywy Rady 92/12/EWG.

Rozdział VII: Przepisy końcowe

Artykuł 40 dotyczy Komitetu ds. podatku akcyzowego ustanowionego jako komitet regulacyjny zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁸. Artykuł 41 stanowi dodatkowo, że Komitet będzie badał wszelkie przedstawione przez przewodniczącego sprawy dotyczące stosowania wspólnotowych przepisów akcyzowych.

W art. 42 zastrzega się, że obecna dyrektywa 92/12/EWG traci moc z dniem 1 kwietnia 2009 r., który to dzień jest planowaną datą wprowadzenia do użytku systemu komputerowego. Artykuł 43 przewiduje okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2009 r., w trakcie którego państwa członkowskie będą mogły dopuszczać stosowanie niektórych przepisów dotyczących kontroli przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z dyrektywą 92/12/EWG na podstawie dokumentów w formie papierowej. Przepływy rozpoczęte zgodnie z przepisami dyrektywy 92/12/EWG należy zamykać zgodnie z formalnościami określonymi w tej dyrektywie.

⁸ DZ.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE, (DZ.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

Wniosek

DYREKTYWA RADY

w sprawie ogólnych warunków dotyczących podatku akcyzowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji⁹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹⁰,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania¹² była kilkakrotnie zmieniana w istotny sposób. W związku z wprowadzeniem kolejnych zmian, dyrektywę należy zastąpić, aby zachować jej przejrzystość.
- (2) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego warunki nakładania podatku akcyzowego na wyroby objęte dyrektywą 92/12/EWG, zwane dalej „wyrobami akcyzowymi”, muszą pozostać zharmonizowane.
- (3) Należy określić wyroby akcyzowe, do których ma zastosowanie niniejsza dyrektywa i odwołać się w tym celu do dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 roku w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych¹³, dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżania stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych¹⁴, dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych¹⁵, dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie

⁹ DZ.U. C , , s. .

¹⁰ DZ.U. C , , s. .

¹¹ DZ.U. C , , s. .

¹² DZ.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/106/WE (DZ.U. L 359 z 4.12.2004, s. 30).

¹³ DZ.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2005 r.

¹⁴ DZ.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29.

¹⁵ DZ.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/10/WE (DZ.U. L 46 z 16.2.2002, s. 26).

zbliżenia podatków od papierosów¹⁶, dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy¹⁷ oraz dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej¹⁸.

- (4) Wyroby akcyzowe mogą podlegać innym podatkom pośrednim do szczególnych celów. W takim przypadku państwa członkowskie powinny jednak stosować się do głównych elementów przepisów wspólnotowych dotyczących podatków pośrednich, aby nie zagrozić pozytywnemu wpływowi takich przepisów.
- (5) W celu zapewnienia swobodnego przepływu opodatkowanie wyrobów innych niż wyroby akcyzowe nie powinno wiązać się z formalnościami transgranicznymi.
- (6) Jest konieczne, aby formalności były stosowane w przypadku, gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane z terytoriów stanowiących część obszaru celnego Wspólnoty, ale wyłączonych spod przepisów niniejszej dyrektywy, na terytoria również stanowiące część tego obszaru, ale objęte niniejszą dyrektywą.
- (7) Ponieważ, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁹, procedury zawieszające gwarantują odpowiednią kontrolę tam, gdzie wyroby akcyzowe podlegają przepisom tego rozporządzenia, nie ma potrzeby stosowania oddzielnego systemu kontroli akcyzowej w czasie, gdy wyroby akcyzowe są objęte zawieszającą procedurą celną.
- (8) Ponieważ dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne jest, aby pojęcie podatku akcyzowego oraz warunki dotyczące jego wymagalności były takie same we wszystkich państwach członkowskich, należy uściślić na poziomie Wspólnoty, kiedy wyroby akcyzowe zostają dopuszczone do konsumpcji.
- (9) Ponieważ podatek akcyzowy jest podatkiem od konsumpcji pewnych wyrobów, nie powinien on być naliczany w przypadku wyrobów akcyzowych, które uległy zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone, bez względu na okoliczności zniszczenia lub utraty.
- (10) Ustalenia dotyczące poboru i zwrotu akcyzy powinny być zgodne z zasadą niedyskryminacji, ponieważ mają one wpływ na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (11) W przypadku nieprawidłowości podatek akcyzowy powinien być należny w państwie członkowskim, na którego terytorium doszło do nieprawidłowości, w wyniku której wyrób został dopuszczony do konsumpcji. Jeśli ustalenie miejsca dopuszczenia do konsumpcji jest niemożliwe, należy wskazać domniemane miejsce dopuszczenia do

¹⁶ DZ.U. L 316 z 31.10.1992, s. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/117/WE (DZ.U. L 333, 20.12.2003, s. 49).

¹⁷ DZ.U. L 316 z 31.10.1992, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/117/WE.

¹⁸ DZ.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (DZ.U. L 157 z 30.4.2004, s. 100).

¹⁹ DZ.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EC) No 1791/2006 (DZ.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

konsumpcji. Z uwagi na zasadę pewności prawnej oraz w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania należy wskazać jedno państwo członkowskie.

- (12) Obok zwrotu podatku w okolicznościach przewidzianych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie powinny mieć możliwość dokonywania zwrotu podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, jeśli jest to dopuszczalne z punktu widzenia celu niniejszej dyrektywy.
- (13) Przepisy i warunki dotyczące dostaw zwolnionych z podatku akcyzowego powinny pozostać zharmonizowane. W przypadku takich dostaw do organizacji mających siedzibę w innych państwach członkowskich należy korzystać ze świadectwa zwolnienia.
- (14) Należy jasno określić przypadki, w których dopuszczona jest sprzedaż towarów wolnoctwowych dla podróżnych opuszczających terytorium Wspólnoty.
- (15) Ponieważ zagwarantowanie poboru należności podatkowej wymaga przeprowadzania kontroli w zakładach produkcyjnych i składach, w celu ułatwienia takich kontroli konieczne jest utrzymanie sieci składów podatkowych działających na podstawie uprawnień nadanych przez właściwe władze.
- (16) Konieczne jest również określenie wymogów obowiązujących uprawnionych prowadzących skład i podmioty gospodarcze nieposiadające statusu uprawnionego prowadzącego skład.
- (17) Powinna istnieć możliwość przemieszczania wyrobów akcyzowych przed dopuszczeniem do konsumpcji na terenie Wspólnoty w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, ze składu podatkowego do różnych miejsc przeznaczenia, przede wszystkim do innych składów podatkowych, ale również do innych miejsc, zgodnie z celami niniejszej dyrektywy.
- (18) Należy również dopuścić przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do takich miejsc przeznaczenia z miejsca importu wyrobów oraz stworzyć przepisy dotyczące statusu osoby wysyłającej wyroby z miejsca importu.
- (19) W celu zabezpieczenia płatności akcyzy w przypadku niezamknięcia przepływu wyrobów akcyzowych państwa członkowskie powinny wymagać gwarancji składanej, na określonych przez nie warunkach, przez jeden z głównych podmiotów uczestniczących w przepływie.
- (20) W celu zapewnienia poboru podatków według stawek określanych przez państwa członkowskie właściwe organy muszą mieć możliwość śledzenia przepływu wyrobów akcyzowych, w związku z czym należy przewidzieć stworzenie systemu kontroli takich wyrobów.
- (21) W tym celu należy wykorzystać system komputerowy stworzony decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi²⁰. W porównaniu z procedurami bazującymi na dokumentach w formie

²⁰ DZ.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

papierowej, wykorzystanie takiego systemu przyspiesza konieczne formalności i ułatwia kontrolę przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

- (22) Należy ustanowić procedurę informowania przez podmioty gospodarcze organów podatkowych państw członkowskich o wysłanych lub otrzymanych partiach wyrobów akcyzowych. Należy zwrócić uwagę na sytuacje, w których odbiorcy wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy nie są połączeni z systemem komputerowym.
- (23) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania przepisów dotyczących przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy uściślić warunki dotyczące rozpoczęcia i zakończenia przepływu oraz zwalniania z odpowiedzialności.
- (24) Konieczne jest określenie procedur stosowanych w przypadku, gdy system komputerowy jest niedostępny.
- (25) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość określania specjalnych, uproszczonych warunków dotyczących przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze systemu zawieszenia poboru akcyzy odbywającego się w całości na ich terytorium lub zawierania dwustronnych porozumień z innymi państwami członkowskimi.
- (26) W związku z rosnącą liczbą transakcji handlowych zawieranych za pośrednictwem Internetu oraz zniesieniem sprzedaży bezcłowej dla osób podróżujących na terenie Wspólnoty stosowane są częściej przepisy dyrektywy 92/12/EWG dotyczące przemieszczania na terenie Wspólnoty, w celach prywatnych bądź handlowych, wyrobów akcyzowych po opłaceniu podatku akcyzowego w jednym państwie członkowskim. Należy uściślić przepisy podatkowe i proceduralne odnoszące się do przepływu wyrobów, za które opłacono podatek akcyzowy w jednym państwie członkowskim.
- (27) Zgodnie z zasadą rządzącą jednolitym rynkiem podatek akcyzowy nalicza się w państwie członkowskim, w którym wyroby akcyzowe są nabywane, jeśli wyroby takie nabywają i przewożą osoby prywatne na własny użytek. Zasada ta powinna również dotyczyć wyrobów akcyzowych nabywanych przez osoby prywatne na własny użytek, a przewożonych przez osoby trzecie w imieniu prywatnego nabywcy, ponieważ takie transakcje mają wyłącznie prywatny charakter. Z uwagi na politykę ochrony zdrowia, zasadą tą nie należy jednak obejmować wyrobów tytoniowych przewożonych w imieniu osoby prywatnej.
- (28) Należy uściślić, że zasada opodatkowania w państwie członkowskim nabycia ma zastosowanie również w przypadku wyrobów przesyłanych pomiędzy osobami prywatnymi bez żadnych płatności bezpośrednich lub pośrednich.
- (29) Jeśli wyroby akcyzowe po ich dopuszczeniu do konsumpcji w jednym państwie członkowskim są przechowywane w innym państwie członkowskim, należy ustalić, czy podatek akcyzowy jest należny w tym drugim państwie członkowskim. W tym celu konieczne jest zwłaszcza zdefiniowanie pojęcia „celów handlowych”.

- (30) Wyroby akcyzowe nabyte przez osoby niebędące uprawnionymi prowadzącymi skład podatkowy, wysyłane lub przewożone bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu, powinny być objęte podatkiem akcyzowym w państwie członkowskim przeznaczenia. Należy także określić procedurę obowiązującą sprzedawcę.
- (31) W celu uniknięcia konfliktu interesów pomiędzy państwami członkowskimi oraz podwójnego opodatkowania w przypadku przepływu na terenie Wspólnoty wyrobów dopuszczonych do konsumpcji w jednym państwie członkowskim należy uwzględnić sytuacje, w których dochodzi do nieprawidłowości po dopuszczeniu wyrobów akcyzowych do konsumpcji.
- (32) Ponieważ nie istnieje wspólny system poboru podatków, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych dla wyrobów dopuszczonych do konsumpcji. Stosowanie takich oznaczeń nie może jednak stwarzać przeszkód w handlu wewnątrzspółnotowym. Z uwagi na fakt, że stosowanie tych oznaczeń nie może prowadzić, bezpośrednio ani pośrednio, do podwójnego opodatkowania, należy wyraźnie stwierdzić, że państwa członkowskie wprowadzające oznaczenia muszą zwrócić, umorzyć lub zwolnić wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich znaków, jeśli akcyza stała się wymagalna w innym państwie członkowskim i została tam pobrana.
- (33) Stosowanie standardowych wymogów w odniesieniu do przemieszczania i kontroli wyrobów akcyzowych mogłoby stanowić nadmierne obciążenie administracyjne dla drobnych producentów wina. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwalniania takich producentów z niektórych wymogów.
- (34) Należy uwzględnić fakt, że nie zostało jeszcze opracowane wspólne podejście w sprawie wyrobów akcyzowych stanowiących zapasy statków i samolotów.
- (35) Środki służące wdrożeniu niniejszej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²¹.
- (36) Aby umożliwić dostosowanie się do elektronicznego systemu kontroli przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy należy umożliwić państwom członkowskim skorzystanie z okresu przejściowego, w którym przepływ mógłby nadal odbywać się z zachowaniem formalności określonych w dyrektywie 92/12/EWG.
- (37) W związku z tym, że cel niniejszej dyrektywy, mianowicie zapewnienie wspólnych przepisów w odniesieniu do pewnych aspektów podatku akcyzowego, nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu na poziomie państw członkowskich, a ze względu na skalę i skutki może być skuteczniej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu,

²¹ DZ.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (DZ.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne warunki dotyczące podatku akcyzowego nakładanego bezpośrednio lub pośrednio na konsumpcję poniższych wyrobów, zwanych dalej „wyrobami akcyzowymi”:

- (1) produkty energetyczne i energia elektryczna objęte dyrektywą 2003/96/WE;
- (2) alkohol i napoje alkoholowe objęte dyrektywami 92/83/EWG i 92/84/EWG;
- (3) wyroby tytoniowe objęte dyrektywami 95/59/WE, 92/79/EWG i 92/80/EWG.

Artykuł 2

1. Opodatkowaniu akcyzą podlega:
 - (a) produkcja, w tym wydobywanie, wyrobów akcyzowych na terenie Wspólnoty;
 - (b) przywóz wyrobów akcyzowych na terytorium Wspólnoty.
2. Państwa członkowskie mogą nakładać na wyroby akcyzowe inne podatki pośrednie w określonych celach, pod warunkiem, że podatki te są zgodne ze wspólnotowymi przepisami podatkowymi dotyczącymi podatku akcyzowego oraz VAT w zakresie określenia podstawy opodatkowania, obliczania podatku, wymagalności i kontrolowania podatku.
3. Państwa członkowskie zachowują prawo do nakładania:
 - (a) podatków na produkty inne niż wyroby akcyzowe;
 - (b) podatków od usług, w tym usług świadczonych w związku z wyrobami akcyzowymi, których nie można określić jako podatki obrotowe.

Nakładanie takich podatków nie może jednak powodować formalności przy przekraczaniu granic w handlu pomiędzy państwami członkowskimi.

Artykuł 3

1. Formalności określone we wspólnotowych przepisach celnych dotyczące przywozu wyrobów na obszar celny Wspólnoty mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wyrobów akcyzowych wprowadzanych do Wspólnoty z terytorium, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

2. Formalności określone we wspólnotowych przepisach celnych dotyczące wywozu wyrobów z obszaru celnego Wspólnoty mają zastosowanie *mutatis mutandis* do wyrobów akcyzowych wywożonych z Wspólnoty na terytorium, o którym mowa w art. 5 ust. 2
3. Rozdziały III i IV nie mają zastosowania do wyrobów akcyzowych objętych zawieszającą procedurą celną.

Artykuł 4

Do celów niniejszej dyrektywy oraz przepisów wykonawczych stosuje się następujące definicje:

- (1) „*procedura zawieszenia poboru akcyzy*” oznacza system fiskalny stosowany odnośnie do produkcji, przetwarzania, przechowywania i przepływu wyrobów akcyzowych nieobjętych zawieszającą procedurą celną, przy zawieszonym poborze akcyzy;
- (2) „*zawieszająca procedura celną*” oznacza jedną z procedur określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 dotyczącą nadzoru celnego, któremu poddawane są wyroby pozawspólnotowe w momencie wprowadzenia na wspólnotowy obszar celny, do miejsca tymczasowego składowania, do wolnych obszarów celnych lub składów wolnocłowych oraz pozostałe procedury, o których mowa w art. 84 ust. 1 lit. a) tegoż rozporządzenia;
- (3) „*państwo członkowskie*” i „*terytorium państwa członkowskiego*” oznaczają terytorium każdego państwa członkowskiego Wspólnoty, do którego ma zastosowanie Traktat zgodnie z jego art. 299, z wyjątkiem terytoriów wymienionych w art. 5 ust. 2 lub 3;
- (4) „*Wspólnota*” i „*terytorium Wspólnoty*” oznaczają terytoria państw członkowskich zgodnie z definicją podaną w pkt 3.

Artykuł 5

1. Niniejszą dyrektywę oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, stosuje się na terytorium Wspólnoty.
2. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1 nie mają zastosowania na poniższych terytoriach stanowiących część obszaru celnego Wspólnoty:
 - (a) Wyspy Kanaryjskie;
 - (b) francuskie departamenty zamorskie;
 - (c) Wyspy Alandzkie;
 - (d) Wyspy Normandzkie.

3. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, nie mają zastosowania na poniższych terytoriach niestanowiących części obszaru celnego Wspólnoty:
 - (a) wyspa Helgoland;
 - (b) terytorium Büsingen;
 - (c) Ceuta;
 - (d) Melilla;
 - (e) Livigno;
 - (f) Campione d'Italia;
 - (g) włoskie wody jeziora Lugano;
 - (h) Gibraltar.
4. Hiszpania może powiadomić za pomocą oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich – pod warunkiem pewnych działań dostosowujących w związku z odległym położeniem tych wysp – w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.
5. Francja może powiadomić za pomocą oświadczenia, że niniejsza dyrektywę oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie we francuskich departamentach zamorskich – pod warunkiem pewnych działań dostosowujących w związku z odległym położeniem tych departamentów – w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.
6. Przepisy niniejszej dyrektywy nie zabraniają Grecji zachowania szczególnego statusu przyznanego górze Athos, zagwarantowanego w art. 105 greckiej konstytucji.

Artykuł 6

1. Uwzględniając konwencje zawarte, odpowiednio, z Francją, Zjednoczonym Królestwem, Włochami i Cyprzem, Księstwo Monako, wyspa Man, San Marino oraz suwerenne strefy Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia nie są uznawane, do celów stosowania niniejszej dyrektywy, za kraje trzecie.
2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że przepływ wyrobów akcyzowych:
 - (a) mający początek w Księstwie Monako lub przeznaczony dla Księstwa Monako jest uznawany za przepływ mający początek we Francji lub przeznaczony dla Francji;

- (b) mający początek na wyspie Man lub przeznaczony dla wyspy Man jest uznawany za przepływ mający początek w Zjednoczonym Królestwie lub przeznaczony dla Zjednoczonego Królestwa;
 - (c) mający początek w San Marino lub przeznaczony dla San Marino jest uznawany za przepływ mający początek we Włoszech lub przeznaczony dla Włoch;
 - (d) mający początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia lub przeznaczony dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Akrotiri i Dhekelia jest uznawany za przepływ mający początek na Cyprze lub przeznaczony dla Cypru.
3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić, że przepływ wyrobów akcyzowych mający początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub przeznaczony dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) jest uznawany za przepływ mający początek w Niemczech lub przeznaczony dla Niemiec.

ROZDZIAŁ II

Powstanie obowiązku podatkowego

SEKCJA 1

WYMAGALNOŚĆ PODATKU AKCYZOWEGO

Artykuł 7

1. Podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji.
Dopuszczenie do konsumpcji ustala się zgodnie z ust. 2, 3 i 4.
2. Dopuszczenie do konsumpcji stanowi:
 - (a) odstępstwo od procedury zawieszenia poboru akcyzy w odniesieniu do wyrobów akcyzowych;
 - (b) produkcja wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
 - (c) przywóz wyrobów akcyzowych.

Do celów lit. c) przywóz wyrobów akcyzowych ma miejsce, gdy wyroby akcyzowe są wprowadzane na teren Wspólnoty poza zawieszającą procedurą celną, lub gdy wyroby akcyzowe są zwalniane z zawieszającej procedury celnej.

Jeśli jednak akcyzowe są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy niezwłocznie po przywozie, nie są one uważane za wyroby dopuszczone do konsumpcji.

3. W okolicznościach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 16 ust. 2, wyroby akcyzowe uznaje się za dopuszczone do konsumpcji w momencie odbioru wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę lub w momencie dostawy bezpośredniej.
4. Za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych, w tym utraty wynikającej z właściwości tych wyrobów.

Utratę lub zniszczenie danych wyrobów wykazuje się w sposób wymagany przez właściwe organy.

Do celów pierwszego akapitu wyroby uznaje się za nieodwracalnie utracone, gdy nie mogą już być przez nikogo użyte.

5. Każde państwo członkowskie ustanawia zasady i warunki ustalania utraty wynikającej z właściwości wyrobów, o której mowa w ust. 4.

Artykuł 8

Stosuje się warunki wymagalności i stawki podatku akcyzowego obowiązujące w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny w państwie członkowskim, w którym ma miejsce dopuszczenie do konsumpcji.

Podatek akcyzowy jest nakładany i pobierany oraz w stosownych przypadkach zwracany lub umarzany zgodnie z procedurą ustanowioną przez każde państwo członkowskie. Państwa członkowskie stosują te same procedury do wyrobów krajowych oraz do wyrobów pochodzących z innych państw członkowskich.

Artykuł 9

1. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w trakcie przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy prowadzących do dopuszczenia wyrobów akcyzowych do konsumpcji i jeśli ustalenie miejsca dopuszczenia do konsumpcji jest niemożliwe, uznaje się, że do dopuszczenia do konsumpcji doszło w państwie członkowskim wysyłki.

Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia przepływu zgodnie z art. 19 ust. 1 zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim faktycznie miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, dane państwo członkowskie powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

Jeśli państwo członkowskie wysyłki nałożyło podatek akcyzowy, jest on zwracany lub umarzany niezwłocznie po dostarczeniu przez inne państwo członkowskie potwierdzenia poboru takiego podatku.

2. Jeśli nie jest wiadomo, kiedy miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, uznaje się, że wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do konsumpcji w momencie wysyłki.
3. Do celów ust. 1 nieprawidłowość oznacza sytuację, w której przepływ nie zakończył się zgodnie z art. 19 ust. 2.

SEKCJA 2

ZWROT I UMARZANIE

Artykuł 10

Oprócz przypadków, o których mowa w art. 31 ust. 4 i art. 34 ust. 7, państwa członkowskie mogą, na wniosek podmiotu gospodarczego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zakwalifikować wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji do zwrotu lub umorzenia podatku akcyzowego, jeśli taki zwrot lub umorzenie nie powoduje zwolnień innych niż wymienione w art. 11.

SEKCJA 3

ZWOLNIENIA

Artykuł 11

1. Wyroby akcyzowe, w tym wyroby już dopuszczone do konsumpcji, są zwalniane z podatku akcyzowego, jeśli są przeznaczone:
 - (a) na dostawy w kontekście stosunków dyplomatycznych lub konsularnych;
 - (b) dla organizacji międzynarodowych uznawanych przez władze przyjmującego państwa członkowskiego oraz na rzecz członków takich organizacji, w ramach limitów oraz zgodnie z warunkami określonymi w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib;
 - (c) dla sił zbrojnych każdego państwa będącego stroną traktatu północnoatlantyckiego innego niż państwo członkowskie, na terenie którego podatek akcyzowy jest wymagalny, na użytek tych sił oraz towarzyszącego personelu cywilnego lub do zaopatrzenia mes lub kantyn;
 - (d) dla sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa stacjonujących na Cyprze zgodnie z Traktatem ustanawiającym Republikę Cypryjską z dnia 16 sierpnia 1960 r., na użytek tych sił oraz towarzyszącego personelu cywilnego lub do zaopatrzenia mes lub kantyn;
 - (e) do konsumpcji zgodnie z porozumieniem zawartym z krajami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi pod warunkiem, że takie porozumienie jest dopuszczone lub dozwolone w odniesieniu do zwolnienia z podatku VAT.
2. Zwolnienia podlegają warunkom i ograniczeniom określonym przez przyjmujące państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienie w postaci zwrotu podatku akcyzowego.

Artykuł 12

Nie naruszając przepisów art. 20 ust. 1, wyrobom akcyzowym przemieszczanym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przeznaczonym dla odbiorcy wymienionego w art. 11 ust. 1 towarzyszy świadectwo zwolnienia.

Formę i treść świadectwa zwolnienia określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie mogą zwalniać z podatku akcyzowego wyroby akcyzowe dostarczane przez sklepy wolnocłowe, które są przewożone w bagażu osobistym podróżnych udających się drogą powietrzną lub morską na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego.
2. Dostawy wyrobów na pokładzie samolotu lub statku w trakcie lotu lub rejsu na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego są traktowane w taki sam sposób, jak dostawy wyrobów przez sklepy wolnocłowe.
3. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zagwarantowania stosowania zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, aby zapobiec uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom podatkowym.
4. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:
 - (a) „*terytorium trzecie*” oznacza terytoria wymienione w art. 5 ust. 2 i 3;
 - (b) „*sklep wolnocłowy*” oznacza każde przedsiębiorstwo zlokalizowane na terenie lotniska lub portu spełniający warunki określone przez właściwe władze publiczne, szczególnie na mocy ust. 3;
 - (c) „*podróżujący na terytorium trzecie lub do kraju trzeciego*” oznacza każdego pasażera posiadającego dokument podróży upoważniający do podróży lotniczej lub morskiej, stwierdzający, że bezpośrednim celem podróży jest port lotniczy lub morski zlokalizowany na terytorium trzecim lub w kraju trzecim.

ROZDZIAŁ III

Produkcja, przetwarzanie i przechowywanie

Artykuł 14

1. Każde państwo członkowskie ustala własne przepisy dotyczące produkcji, przetwarzania i przechowywania wyrobów akcyzowych z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Uznaje się, że produkcja, przetwarzanie i przechowywanie wyrobów akcyzowych są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy mają miejsce w obiektach zatwierdzonych zgodnie z ust. 3.
3. Właściwe organy państw członkowskich zatwierdzają obiekty, w których wyroby akcyzowe są produkowane, przetwarzane, przechowywane, odbierane lub wysyłane w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, jako „składy podatkowe”.

Artykuł 15

1. Otwarcie i prowadzenie składu podatkowego przez osobę fizyczną lub prawną, zwaną dalej „uprawnionym prowadzącym skład podatkowy”, jest uzależnione od uzyskania zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się skład podatkowy.

Fakt posiadania przez osobę fizyczną lub prawną siedziby lub miejsca zamieszkania w innym państwie członkowskim i jej zamiar prowadzenia składu podatkowego za pośrednictwem przedstawiciela lub oddziału w państwie członkowskim wydającym zezwolenie nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy wydania zezwolenia.

Zezwolenie obejmuje działalność, o której mowa w art. 14 ust. 3.

2. Uprawniony prowadzący skład podatkowy ma obowiązek:
 - (a) w miarę potrzeby przedstawiać gwarancję zabezpieczającą ryzyko związane z produkcją, przetwarzaniem i przechowywaniem wyrobów akcyzowych;
 - (b) przestrzegać wymogów ustanowionych przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się skład podatkowy;
 - (c) prowadzić ewidencję zapasów i przepływu wyrobów akcyzowych dla każdego składu podatkowego;
 - (d) wprowadzać wszelkie wyroby akcyzowe przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego po ich dostarczeniu;
 - (e) wyrażać zgodę na nadzór i wszelkie kontrole stanu zapasów.

Warunki gwarancji, o której mowa w lit. a) określają właściwe organy państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

ROZDZIAŁ IV

Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 16

1. Wyroby akcyzowe mogą być przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na terytorium Wspólnoty:
 - (a) ze składu podatkowego do następujących miejsc przeznaczenia:
 - (i) innego składu podatkowego;
 - (ii) osoby fizycznej lub prawnej uprawnionej przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia, na warunkach określonych przez te organy, do odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i wysłanych z innego państwa członkowskiego, zwanej dalej „zarejestrowanym odbiorcą”;
 - (iii) miejsca, z którego wyroby akcyzowe opuszczają teren Wspólnoty, zgodnie z art. 24 ust. 1;
 - (iv) odbiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1, jeśli wyroby są wysyłane z innego państwa członkowskiego;
 - (b) z miejsca importu do miejsc przeznaczenia, o których mowa w lit. a), jeśli wyroby są wysyłane przez osobę fizyczną lub prawną odpowiednio uprawnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego importu, na warunkach określonych przez te organy, zwaną dalej „zarejestrowanym wysyłającym”.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii) państwo członkowskie przeznaczenia może, na własnych warunkach, zezwolić na przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do miejsca dostawy bezpośredniej znajdującego się na terytorium tego państwa, jeśli takie miejsce zostało wyznaczone przez uprawnionego prowadzącego skład w państwie członkowskim przeznaczenia lub przez zarejestrowanego odbiorcę.

Uprawniony prowadzący skład podatkowy i zarejestrowany odbiorca mają obowiązek dostarczyć potwierdzenie odbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się do przepływów wyrobów akcyzowych o stawce zerowej, które nie zostały dopuszczone do konsumpcji.

Artykuł 17

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przepływem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, której może udzielić jedna lub kilka z poniższych osób:
 - (a) uprawniony prowadzący skład podatkowy wysyłki;
 - (b) zarejestrowany wysyłający;
 - (c) przewoźnik;
 - (d) właściciel wyrobów akcyzowych;
 - (e) odbiorca.
2. Gwarancja obowiązuje w całej Wspólnocie.
Państwa członkowskie określają szczegółowe zasady dotyczące gwarancji.
3. Państwo członkowskie wysyłki może zwolnić z obowiązku składania gwarancji w odniesieniu do przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w przypadku:
 - (a) przepływu odbywającego się całkowicie na terytorium tego państwa;
 - (b) przepływu produktów energetycznych na terenie Wspólnoty, drogą morską lub stałym rurociągiem, jeśli wyrażą na to zgodę inne zainteresowane państwa członkowskie.

Artykuł 18

1. Zarejestrowany odbiorca nie może przechowywać ani wysyłać wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
Ma on obowiązek:
 - (a) zagwarantować płatność podatku akcyzowego na warunkach określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia;
 - (b) prowadzić ewidencję dostaw wyrobów akcyzowych;
 - (c) księgować wyroby akcyzowe przemieszczane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy niezwłocznie po ich dostarczeniu;
 - (d) wyrażać zgodę na nadzór i wszelkie kontrole zapasów.

2. W przypadku podmiotów gospodarczych otrzymujących wyroby akcyzowe sporadycznie uprawnienia określone w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) ograniczają się do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego wysyłającego i określonego czasu.

Zarejestrowany odbiorca uprawniony do celów pierwszego akapitu ma obowiązek:

- (a) zagwarantować płatność podatku akcyzowego na warunkach określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia;
- (b) wyrażać zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające właściwym organom państwa członkowskiego potwierdzenie, że określone wyroby zostały faktycznie odebrane.

Artykuł 19

1. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy uznaje się za rozpoczęty się w momencie opuszczenia przez wyroby składu podatkowego wysyłki lub miejsca importu wyrobów.
2. Przepływ wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy uznaje się za zakończony w momencie odbioru wyrobów przez odbiorcę lub, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), w momencie opuszczenia przez wyroby terytorium Wspólnoty.

SEKCJA 2

PROCEDURA PRZEPLYWU WYROBÓW AKCYZOWYCH W PROCEDURZE ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY

Artykuł 20

1. Przepływ wyrobów akcyzowych jest uznawany za przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy tylko wówczas, gdy towarzyszy mu elektroniczny dokument administracyjny prowadzony zgodnie z ust. 2 i 3.
2. Do celów ust. 1 wysyłający może przedstawić właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki wstępną wersję elektronicznego dokumentu administracyjnego, korzystając z systemu komputerowego stworzonego decyzją nr 1152/2003/WE, zwanego dalej „systemem komputerowym”.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację kompletności i prawidłowości danych przedstawionych we wstępnej wersji elektronicznego dokumentu administracyjnego.

Jeśli dane są kompletne i prawidłowe, właściwe organy nadają temu dokumentowi niepowtarzalny numer ewidencyjny.

Właściwe organy przesyłają wysyłającemu elektroniczny dokument administracyjny zaopatrzone w numer ewidencyjny.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iv), właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują elektroniczny dokument administracyjny właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia, które przesyłają go odbiorcy, jeśli odbiorcą jest uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca.

Jeśli wyroby akcyzowe są przeznaczone dla uprawnionego prowadzącego skład podatkowy w państwie członkowskim wysyłki, właściwe organy tego państwa członkowskiego przekazują elektroniczny dokument administracyjny bezpośrednio takiemu prowadzącemu skład.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują elektroniczny dokument administracyjny właściwym organom państwa członkowskiego, w którym zostało złożone zgłoszenie wywozowe w zastosowaniu art. 161 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2913/92, zwanego dalej „państwem członkowskim wywozu”, jeśli to państwo członkowskie nie jest państwem członkowskim wysyłki.
6. Wysyłający przekazuje numer ewidencyjny osobie towarzyszącej wyrobom.

Numer ten jest dostępny przez cały czas przepływu wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
7. Wysyłający może unieważnić elektroniczny dokument administracyjny do momentu rozpoczęcia przepływu zgodnie z art. 19 ust. 1.
8. W trakcie przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wysyłający może zmienić miejsce przeznaczenia na jedno z miejsc, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii), lub, w stosownych przypadkach, w art. 16 ust. 2.

Artykuł 21

W przypadku transportu wyrobów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy drogą morską lub wodami śródlądowymi do odbiorcy, który w momencie złożenia przez wysyłającego wstępnej wersji elektronicznego dokumentu administracyjnego, o której mowa w art. 20 ust. 2, nie jest ostatecznie znany, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki mogą zezwolić wysyłającemu na pominięcie danych dotyczących odbiorcy w tym dokumencie.

Niezwłocznie po uzyskaniu takich danych wysyłający przekazuje je właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.

Artykuł 22

Właściwy organ państwa członkowskiego wysyłki może, na warunkach ustalonych przez to państwo członkowskie, zezwolić wysyłającemu korzystającemu z systemu komputerowego na dokonanie podziału przepływu produktów energetycznych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na dwa lub więcej przepływy, pod warunkiem, że całkowita ilość wyrobów akcyzowych nie ulega zmianie.

Państwo członkowskie może również zastrzec, że taki podział nie może być dokonany na terytorium tego państwa.

Artykuł 23

1. Niezwłocznie po odbiorze wyrobów akcyzowych w miejscach przeznaczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iv) oraz art. 16 ust. 2, odbiorca przesyła właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia potwierdzenie odbioru za pośrednictwem systemu komputerowego.

Organy te udzielają odbiorcom wyszczególnionym w art. 11 ust. 1 niezbędnej pomocy, aby umożliwić przesłanie potwierdzenia odbioru za pośrednictwem systemu komputerowego.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadzają elektroniczną weryfikację kompletności i prawidłowości danych przedstawionych w potwierdzeniu odbioru, a następnie informują odbiorcę o zarejestrowaniu takiego potwierdzenia i przesyłają je właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują potwierdzenie odbioru wysyłającemu. Jeśli miejsce wysyłki i miejsce przeznaczenia znajdują się w tym samym państwie członkowskim, właściwe organy tego państwa członkowskiego przekazują potwierdzenie bezpośrednio wysyłającemu.

Artykuł 24

1. W przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wypełniają, na podstawie zaświadczenia wystawionego przez urząd celny wyprowadzenia, o którym mowa w art. 793 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2454/93²², lub przez urząd, w którym zostały wypełnione formalności, o których mowa w art. 3 ust. 2 niniejszej dyrektywy, potwierdzenie opuszczenia przez wyroby akcyzowe terytorium Wspólnoty, zwane dalej „potwierdzeniem wywozu”.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego wywozu przeprowadzają elektroniczną weryfikację kompletności i prawidłowości danych wynikających z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, a tam, gdzie państwo członkowskie wysyłki różni się od państwa członkowskiego wywozu, przesyłają potwierdzenie wywozu właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują potwierdzenie wywozu wysyłającemu.

²² DZ.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Artykuł 25

1. Potwierdzenie odbioru oraz potwierdzenie wywozu stanowią dowód na to, że przepływ zakończył się zgodnie z art. 19 ust. 2.
2. Przy braku potwierdzenia odbioru lub potwierdzenia wywozu, również w przypadku niedostępności systemu komputerowego, możliwe jest przedstawienie innego dowodu zakończenia przepływu w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w postaci potwierdzenia właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia, na podstawie odpowiednich dowodów, że wysłane wyroby akcyzowe dotarły do deklarowanego miejsca przeznaczenia lub, w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt. (iii), w postaci potwierdzenia właściwych organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się urząd celny wyprawienia, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Wspólnoty.

Do celów akapitu pierwszego odpowiedni dowód stanowi dokument złożony przez odbiorcę, zawierający takie same dane, jak potwierdzenie odbioru.

Artykuł 26

1. Jeśli system komputerowy jest niedostępny, uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający mogą rozpocząć przepływ wyrobów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy pod warunkiem, że:
 - (a) wyrobom towarzyszy dokument w formie papierowej zawierający takie same dane jak wstępna wersja elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 2;
 - (b) w momencie wysyłki poinformuje on właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.

Niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu komputerowego wysyłający przedstawia wstępną wersję elektronicznego dokumentu administracyjnego. Po jego przetworzeniu zgodnie z art. 20 ust. 3 dokument ten zastępuje dokument w formie papierowej, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu. Od tej chwili ma zastosowanie procedura odnosząca się do elektronicznego dokumentu administracyjnego.

Do czasu przetworzenia elektronicznego dokumentu administracyjnego zgodnie z art. 20 ust. 3 uznaje się, że przepływ w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywa się na podstawie dokumentu w formie papierowej.

2. Jeśli system komputerowy jest niedostępny, uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający mogą przekazywać informacje, o których mowa w art. 20 ust. 8 i art. 22, za pomocą innych środków komunikacji. W tym celu powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki w momencie zainicjowania zmiany miejsca przeznaczenia lub podziału przepływu.

Drugi akapit ust. 1 ma zastosowanie *mutatis mutandis*.

Do czasu przeprowadzenia niezbędnej weryfikacji elektronicznej przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki i wysłania do wysyłającego odpowiedniego elektronicznego dokumentu administracyjnego uznaje się, że przepływ lub przepływy w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywają się na podstawie informacji przedstawionych zgodnie z pierwszym akapitem.

3. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, ustalić zasady i procedury postępowania w sytuacjach, gdy system komputerowy jest niedostępny.

Artykuł 27

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, przyjmuje środki w celu ustalenia:

- (1) struktury i treści komunikatów wymienianych do celów art. 20–24 pomiędzy osobami i właściwymi organami zainteresowanymi przepływem wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy oraz pomiędzy zainteresowanymi organami właściwymi;
- (2) zasad i procedur dotyczących wymiany komunikatów, o których mowa w pkt 1.

SEKCJA 3

PROCEDURY UPROSZCZONE

Artykuł 28

Państwa członkowskie mogą ustanowić uproszczone procedury w odniesieniu do przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy odbywających się w całości na ich terytorium.

Artykuł 29

Państwa członkowskie mogą w drodze porozumienia ustanowić uproszczone procedury do celów:

- (1) częstych i regularnych przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy pomiędzy określonymi podmiotami gospodarczymi w dwóch lub więcej państwach członkowskich;
- (2) częstych i regularnych przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy pomiędzy określonymi podmiotami gospodarczymi w jednym państwie członkowskim przez terytorium innego państwa członkowskiego;
- (3) przepływów w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez stałe rurociągi pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi.

ROZDZIAŁ V

Przepływ i opodatkowanie wyrobów akcyzowych po dopuszczeniu do konsumpcji

SEKCJA 1

NABYWANIE PRZEZ OSOBY PRYWATNE

Artykuł 30

1. Podatek akcyzowy od wyrobów akcyzowych nabywanych przez osoby prywatne na własny użytek i przewożonych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego jest pobierany tylko w państwie członkowskim, w którym wyroby akcyzowe zostały nabyte.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do nabywanych przez osoby prywatne wyrobów akcyzowych innych niż wyroby tytoniowe również w przypadku, gdy wyroby są przewożone w imieniu tych osób prywatnych.

Opodatkowanie w państwie członkowskim nabycia stosuje się również do wyrobów akcyzowych wysyłanych pomiędzy osobami prywatnymi bez żadnych płatności bezpośrednich ani pośrednich.

2. W celu ustalenia, czy wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone na własny użytek, państwa członkowskie biorą pod uwagę przynajmniej następujące okoliczności:
 - (a) status handlowy przechowującego wyroby i przyczyny ich przechowywania;
 - (b) miejsce umieszczenia wyrobów lub, w razie potrzeby, sposób transportu;
 - (c) wszelkie dokumenty odnoszące się do wyrobów;
 - (d) rodzaj wyrobów akcyzowych;
 - (e) ilość wyrobów akcyzowych.

SEKCJA 2

PRZECHOWYWANIE W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Artykuł 31

1. Jeśli wyroby akcyzowe dopuszczone już do konsumpcji w jednym państwie członkowskim są przechowywane do celów handlowych w innym państwie członkowskim, podatek akcyzowy staje się wymagalny w tym drugim państwie członkowskim.

Za cele handlowe uznaje się wszelkie cele inne niż własny użytek przez osoby prywatne zgodnie z art. 30 ust. 2.

W przypadku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jeśli wyroby tytoniowe nie są przewożone przez zainteresowaną osobę prywatną, uznaje się, że są przechowywane do celów handlowych.

2. Nie naruszając przepisów art. 36, wyroby akcyzowe już dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim i przemieszczane na terenie Wspólnoty nie są uznawane za przechowywane w celach handlowych, dopóki nie dotrą do państwa członkowskiego przeznaczenia, pod warunkiem, że są przemieszczane z zachowaniem formalności określonych odpowiednio w art. 32 ust. 3 lit. a), b) i c) lub w art. 34 ust. 4 lit. a), b) i c).
3. Wyroby przechowywane na pokładzie statku lub samolotu wykonującego rejs lub przelot pomiędzy dwoma państwami członkowskimi, ale niedostępne w sprzedaży w czasie, gdy statek lub samolot znajduje się na terytorium jednego z państw członkowskich, nie są uznawane za przechowywane do celów handlowych w tym państwie członkowskim.
4. Podatek akcyzowy w państwie członkowskim, w którym miało miejsce dopuszczenie do konsumpcji, zostaje zwrócony lub umorzony, jeśli właściwe organy w państwie członkowskim przeznaczenia uznały, że podatek akcyzowy stał się wymagalny.

Artykuł 32

1. W przypadku, o którym mowa w pierwszym akapicie art. 31 ust. 1, osobą odpowiedzialną za uiszczenie podatku akcyzowego jest osoba przechowująca wyroby akcyzowe lub osoba, w której imieniu wyroby są przechowywane.

Jeśli jednak wyroby akcyzowe są przechowywane z zamiarem dostawy do podmiotu gospodarczego lub podmiotu prawa publicznego z siedzibą w państwie członkowskim przechowywania, osobą odpowiedzialną za opłacenie podatku akcyzowego jest taki podmiot gospodarczy lub podmiot prawa publicznego.

W przypadku, o którym mowa w drugim akapicie, właściwe organy, na prośbę sprzedawcy, wyrażają zgodę, aby sprzedawca zastąpił zainteresowany podmiot

handlowy lub podmiot prawa publicznego w obowiązku uiszczenia podatku akcyzowego, pod warunkiem, że sprzedawca spełnia wymogi art. 34 ust. 4.

2. Osoba przechowująca wyroby akcyzowe lub osoba, w której imieniu takie wyroby są przechowywane, nieposiadająca siedziby w państwie członkowskim przechowywania, ma obowiązek spełnić wymogi przewidziane w art. 34 ust. 4.
3. W sytuacjach innych niż te, o których mowa w trzecim akapicie ust. 1 i 2, osoba odpowiedzialna za uiszczenie podatku akcyzowego ma obowiązek:
 - (a) przed dokonaniem wysyłki wyrobów - złożyć deklarację we właściwych organach państwa członkowskiego przeznaczenia oraz zagwarantować płatność podatku akcyzowego;
 - (b) upewnić się, że wyrobom przemieszczanym pomiędzy państwami członkowskimi towarzyszy dokument, zwany dalej „dokumentem towarzyszącym”;
 - (c) zapłacić podatek akcyzowy państwa członkowskiego przeznaczenia zgodnie z procedurą przewidzianą przez to państwo członkowskie;
 - (d) wyrażać zgodę na wszelkie kontrole pozwalające właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia upewnić się, że wyroby akcyzowe zostały faktycznie odebrane i że zapłacony został należny podatek akcyzowy.
4. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, przyjmuje środki ustanawiające formę i treść dokumentu towarzyszącego.

Artykuł 33

1. W przypadku gdy wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim są przemieszczane do miejsca przeznaczenia w tym państwie członkowskim przez terytorium innego państwa członkowskiego stosuje się następujące wymogi:
 - (a) przepływ taki odbywa się na podstawie dokumentu towarzyszącego oraz zgodnie z odpowiednią trasą;
 - (b) przed dokonaniem wysyłki wyrobów akcyzowych wysyłający przedstawia właściwym organom deklarację o miejscu wysyłki;
 - (c) odbiorca zaświadcza odbiór wyrobów zgodnie z przepisami określonymi przez właściwe organy podatkowe miejsca przeznaczenia;
 - (d) wysyłający i odbiorca wyrażają zgodę na wszelkie kontrole umożliwiające właściwym organom podatkowym potwierdzenie, że określone wyroby zostały faktycznie odebrane.
2. W przypadku, gdy wyroby akcyzowe podlegają częstym i regularnym przepływom w warunkach określonych w ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić, na podstawie dwustronnych umów administracyjnych, na stosowanie uproszczonej procedury.

SEKCJA 3

SPRZEDAŻ WYSYŁKOWA

Artykuł 34

1. Wyroby akcyzowe już dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim, nabywane przez osoby działające w charakterze osób prywatnych i wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu podlegają podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia.
 2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dostawy wyrobów akcyzowych.
 3. Podatek akcyzowy w państwie członkowskim miejsca przeznaczenia obciąża sprzedawcę.
 4. Sprzedawca ma obowiązek:
 - (a) zarejestrować się w organach podatkowych państwa członkowskiego wysyłki wyrobów akcyzowych;
 - (b) przed wysłaniem wyrobów akcyzowych zagwarantować płatność podatku akcyzowego w urzędzie podatkowym wyznaczonym do celów sprzedaży wysyłkowej przez państwo członkowskie przeznaczenia;
 - (c) w dokumentach handlowych towarzyszących przesyłkom z wyrobami akcyzowymi wskazać numer identyfikacyjny, o którym mowa w trzecim akapicie ust. 5;
 - (d) na koniec okresu wyznaczonego przez każde państwo członkowskie przesłać do urzędu podatkowego, o którym mowa w lit. b), dokument przedstawiający ilości wyrobów akcyzowych dostarczonych w odpowiednim okresie.
 5. Państwo członkowskie przeznaczenia określa warunki wyliczania gwarancji, o której mowa w ust. 4 lit. b).

Składając gwarancję, sprzedawca przedstawia dokument identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 4 lit. a).

Państwo członkowskie przeznaczenia nadaje sprzedawcy numer identyfikacyjny.
 6. Dokument, o którym mowa w ust. 4 lit. d), jest zatwierdzany przez organy podatkowe, o których mowa w ust. 4 lit. a), a w stosownych przypadkach dokumentowi takiemu towarzyszą dokumenty administracyjne i handlowe wymagane przez państwo członkowskie przeznaczenia.
- Podatek akcyzowy uiszcza się zgodnie z procedurą ustanowioną przez państwo członkowskie przeznaczenia.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podatek akcyzowy w pierwszym państwie członkowskim jest zwracany lub umarzany na prośbę sprzedawcy, jeśli sprzedawca przestrzegwał procedur ustanowionych w ust. 4.

Państwa członkowskie mogą zastrzec uproszczenie procedury zwrotu lub umarzania w przypadku sprzedawcy będącego uprawnionym prowadzącym skład podatkowy.

8. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 40 ust. 2, ustanawia formę i treść dokumentów, o których mowa w ust. 4 lit. a) i d), oraz określa dane podawane w dokumentach handlowych, o których mowa w lit. c) tego ustępu.

SEKCJA 4

ZNISZCZENIE I UTRATA

Artykuł 35

Jeśli wyroby akcyzowe są objęte podatkiem akcyzowym na podstawie pierwszego akapitu art. 31 ust. 1 lub art. 34 ust. 1, akcyzą nie obciąża się wyrobów, które uległy całkowitemu zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone.

W odniesieniu do takich wyrobów ma zastosowanie, *mutatis mutandis*, drugi i trzeci akapit art. 7 ust. 4.

Gwarancja złożona na mocy art. 32 ust. 3 lit. a) lub art. 34 ust. 4 lit. b) jest zwalniana w całości lub w części.

SEKCJA 5

NIEPRAWIDŁOWOŚCI W TRAKCIE PRZEPLYWU WYROBÓW AKCYZOWYCH

Artykuł 36

1. Jeśli wyroby akcyzowe przemieszczane zgodnie z art. 31 ust. 2 nie dotrą do państwa członkowskiego przeznaczenia podatek akcyzowy, zgodnie z pierwszym akapitem art. 31 ust. 1, jest wymagalny w państwie członkowskim, w którym zakończył się przepływ lub w którym miało miejsce odstępstwo od prawidłowego przepływu.

Podatek jest należny od osoby, która zagwarantowała płatność podatku zgodnie z art. 32 ust. 3 lit. a) lub art. 34 ust. 4 lit. b).

Po dostarczeniu dowodu na to, że właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego stwierdziły wymagalność podatku akcyzowego, państwo członkowskie dopuszczenia do konsumpcji zwraca lub umarza podatek akcyzowy; państwo członkowskie przeznaczenia zwalnia gwarancję złożoną na mocy art. 32 ust. 3 lit. a) lub art. 34 ust. 4 lit. b).

Jeśli zakończenie przepływu lub odstępstwo od prawidłowego przepływu w odniesieniu do wyrobów ma miejsce w państwie członkowskim dopuszczenia do konsumpcji, państwo członkowskie przeznaczenia zwalnia gwarancję złożoną na mocy art. 32 ust. 3 lit. a) lub art. 34 ust. 4 lit. b).

2. Jeśli nie jest możliwe ustalenie miejsca zakończenia przepływu lub odstępstwa od prawidłowego przepływu, o którym mowa w ust. 1, uznaje się, że zdarzenie to, zwane dalej „nieprawidłowością”, miało miejsce w państwie członkowskim dopuszczenia do konsumpcji.

Jeśli jednak przed upływem okresu trzech lat od daty wysyłki wyrobów zostanie ustalone, w którym państwie członkowskim doszło do nieprawidłowości, dane państwo członkowskie powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego dopuszczenia do konsumpcji.

Państwo członkowskie dopuszczenia do konsumpcji umarza lub zwraca nałożoną lub pobraną akcyzę niezwłocznie po dostarczeniu dowodów na pobranie podatku akcyzowego przez inne państwo członkowskie.

3. Do celów niniejszego artykułu, jeśli nie jest wiadomo, kiedy miała miejsce nieprawidłowość, uznaje się, że doszło do niej w miejscu i w czasie wysyłki wyrobów akcyzowych.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy różne

SEKCJA 1

OZNACZENIA

Artykuł 37

1. Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 1, państwa członkowskie mogą wymagać oznaczania wyrobów akcyzowych za pomocą oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych używanych do celów fiskalnych w momencie dopuszczenia wyrobów do konsumpcji na ich terytorium lub, w przypadkach określonych w pierwszym akapicie art. 31 ust. 1 oraz w art. 34 ust. 1, w momencie wejścia wyrobów na ich terytorium.
2. Państwo członkowski nakazujące stosowanie oznaczeń podatkowych lub krajowych znaków identyfikacyjnych zgodnie z ust. 1 ma obowiązek udostępniać je uprawnionym prowadzącym składy podatkowe w innych państwach członkowskich.
3. Nie naruszając przepisów ustanawianych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia właściwego wdrażania niniejszego artykułu oraz zapobiegania oszustwom, uchylaniu się lub nadużyciom, państwa członkowskie dopilnowują, aby

takie oznaczenia lub znaki nie stanowiły przeszkód dla swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych.

When such markings or marks are affixed to excise goods, any amount paid or guaranteed to obtain such markings or marks shall be reimbursed, remitted or released by the Member State which issued them if excise duty has become chargeable and has been collected in another Member State.

W przypadku umieszczania na wyrobach akcyzowych takich oznaczeń lub znaków państwa członkowskie, które je wydają, muszą zwrócić, umorzyć lub zwolnić wszelkie kwoty zapłacone lub wniesione tytułem gwarancji w celu otrzymania takich oznaczeń lub znaków jeśli akcyza stała się wymagalna w innym państwie członkowskim i została tam pobrana.

4. Oznaczenia podatkowe i znaki identyfikacyjne używane do celów fiskalnych w rozumieniu ust. 1 są ważne w państwie członkowskim wydającym takie oznaczenia i znaki. Mogą one być jednak wzajemnie uznawane przez państwa członkowskie.

SEKCJA 2

DROBNI PRODUCENCI WINA

Artykuł 38

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić drobnych producentów wina z wymogów przewidzianych w rozdziałach III i IV oraz z innych wymogów odnoszących się do przepływu i kontroli. Jeśli tacy drobni producenci dokonują samodzielnie transakcji wewnątrzwspólnotowych, mają obowiązek powiadomić odpowiednie organy oraz spełnić wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2001²³.
2. „*Drobni producenci wina*” oznaczają osoby produkujące średnio mniej niż 1 000 hl wina rocznie.
3. W przypadku gdy drobni producenci wina są objęci zwolnieniem zgodnie z ust. 1, odbiorca powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia o odebranych dostawach wina za pomocą dokumentu wymaganego rozporządzeniem (EWG) nr 884/2001 lub poprzez odniesienie.

²³ DZ.U. L 128 z 10.5.2001 s. 32.

SEKCJA 3

ZAPASY STATKÓW I SAMOLOTÓW

Artykuł 39

Do czasu przyjęcia przez Radę przepisów wspólnotowych dotyczących zapasów przeznaczonych dla statków i samolotów państwa członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe w tym zakresie.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy końcowe

Artykuł 40

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. podatku akcyzowego”.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 41

Oprócz zadań wynikających z art. 40 Komitet ds. podatku akcyzowego bada sprawy przedstawione przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na prośbę przedstawiciela państwa członkowskiego, dotyczące stosowania wspólnotowych przepisów akcyzowych.

Artykuł 42

Dyrektywa 92/12/EWG traci moc ze skutkiem od [1 kwietnia 2009 r.]

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

Artykuł 43

Do [dnia 31 grudnia 2009 r.] państwa członkowskie wysyłki mogą nadal zezwalać na rozpoczynanie przepływu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na podstawie formalności wyszczególnionych w art. 15 ust. 6 i art. 18 dyrektywy 92/12/EWG.

Przepływy takie, jak również ich zamykanie, podlegają przepisom, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz przepisom art.15 ust. 4 i 5 oraz art. 19 dyrektywy 92/12/EWG.

Artykuł 15 ust. 4 tej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do wszystkich gwarantów wyznaczonych zgodnie z art. 17 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Do takich przepływów nie stosuje się art. 20–26 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 44

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do [dnia 28 lutego 2009 r.], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od [dnia 1 kwietnia 2009 r.].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji tekst najważniejszych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 45

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 46

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia ... r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZALĄCZNIK

Tabela korelacji 1: Dyrektywa 92/12/EWG > Nowa dyrektywa					
Artykuł 92/12/EWG	dyrektywy	Nowy artykuł	Artykuł 92/12/EWG	dyrektywy	Nowy artykuł
1		1	15 ust. 6		21
2		5, 6	16		18
3 ust. 1		1	17		–
3 ust. 2		2 ust. 2	18 ust. 1		20 ust. 1, 20 ust. 2, 27
3 ust. 3		2 ust. 3	18 ust. 2–6		–
4		4	19		20 ust. 3–5, 23, 24, 29
5 ust. 1		2 ust. 1, 7 ust. 2	20		9
5 ust. 2		7 ust. 2	21		37
5 ust. 3		–	22 ust. 1, 22 ust. 2		10
			22 ust. 3		31 ust. 4
			22 ust. 4		34 ust. 7
			22 ust. 5		–
6 ust. 1		7 ust. 1, 7 ust. 2	23 ust. 1		11
			23 ust. 1a		12
			23 ust. 2		–
6 ust. 2		8	23 ust. 3		–
7		31, 32, 33	23 ust. 4		–
8		30	23 ust. 5		39
9		30	24		40, 41
10		34	25		–
11		14 ust. 1, 14 ust. 2	26		–
12		15 ust. 1	26a		–
13		15 ust. 2	27		–
14		7 ust. 4, 7 ust. 5	28		–
15 ust. 1		16 ust. 1, 16 ust. 3	29		38
15 ust. 2		–	30		–
15 ust. 3		17	30a		–
15 ust. 4		19 ust. 2	31		44, 45

15 ust. 5	20 ust. 8	32	46
-----------	-----------	----	----

Tabela korelacji 2: Nowa dyrektywa > Dyrektywa 92/12/EWG

Nowy artykuł	Artykuł dyrektywy 92/12/EWG	Nowy artykuł	Artykuł dyrektywy 92/12/EWG
1	1, 3 ust. 1	21	15 ust. 6
2 ust. 1–3	5 ust. 1, 3 ust. 2, 3 ust. 3	22	nowy
3	nowy	23	19
4	4	24	19
5, 6	2	25	nowy
7 ust. 1, 7 ust. 2	6 ust. 1, 5 ust. 1, 5 ust. 2	26	nowy
7 ust. 3	nowy	27	18 ust. 1
7 ust. 4, 7 ust. 5	14	28	nowy
8	6 ust. 2	29	19 ust. 2
9	20	30	8, 9
10	22 ust. 1, 22 ust. 2	31, 32, 33	7
		31 ust. 4	22 ust. 3
		34 ust. 7	22 ust. 4
11	23 ust. 1	34	10
12	23 ust. 1a		
13	nowy	35	nowy (COM/2004/227)
14	11	36	nowy (COM/2004/227)
15	12, 13	37	21
16 ust. 1, 16 ust. 3	15 ust. 1	38	29
16 ust. 2	nowy		
17	15 ust. 3	39	23 ust. 5
18	16	40	24 ust. 1–3
19 ust. 1	nowy	41	24 ust. 4
19 ust. 2	15 ust. 4	42	nowy
20 ust. 1, 20 ust. 2	18 ust. 1	43	nowy
20 ust. 3–5	19	44	31
20 ust. 6, 20 ust. 7	nowy	45	31
20 ust. 8	15 ust. 5	46	32

